

Eredményesen dolgozik az I. kerületi tanács, de a II. és III. kerület is fokozatosan felzárkózik

Az I. kerületi tanács munkáján kívül a közegészségügyi helyzetet is megvitatta a városi tanács végrehajtó bizottsága tegnap

A Szeged városi tanács végrehajtó bizottsága tegnap ülésén már másodszer tárgyalta az alsóbbfokú, kerületi tanácsok munkáját. Ezalkalommal az I. kerületi tanács, annak végrehajtó bizottsága és szakigazgatási szervei tevékenységét vitatták meg.

Megállapították, hogy eredményesen dolgozik az I. kerületi tanács. A tanács tagok nagy többsége aktív, a tanácsüléseken rendszeresen megjelenik. A végrehajtó bizottság is igen megfelelően tevékenykedik. A tanács tagok többsége folyamatosan megtartja fogadóóráit, míg a többi otthonában keresi fel a körzetének választóit, s ott, a helyszínen igyekezik megismerkedni a lakosság problémáival. Az állandóbizottság munkája az I. kerületben már nem annyira eredményes. Ezért a tanács titkársága is felelős,

mert nem segítette kellően az állandó bizottságokat.

Felvetődött az is, hogy a kerületben bizonyos elmaradás mutatkozott az ez évi költségvetésben előirányzott feladatok megvalósításában. Felhívták az I. kerületi tanács figyelmét,

hogy a hitelek felhasználását gyorsítsa meg.

Az egyes szakigazgatási szervek munkájának értékelése során az I. kerületi tanács végrehajtó bizottságának elnöke, Mison Gusztáv közölte, hogy az anyakönyvvezető feladata a kerületben egyre inkább szaporodik, mert a házasságok már nem elégednek meg az egyszerű anyakönyvi bejegyzéssel, hanem nagyon helyesen, a szerződés esküvőt igénylik. Az I. kerületi tanács

a jövőben még ünnepélyesebbé kívánja tenni az esküvőket.

virágokat, szövegeket helyeznek el esketésekor a tanácstermükben, azonkívül hanglemezekről zeneszámokkal emelik az esküvők ünnepi hangulatát.

A vitában a végrehajtó bizottság tagjai felhívták az első kerületi tanács figyelmét, hogy a mutatózó eredmények ellenére a jövőben meg kell javítani tevékenységét, mert a korábbi vezető helye a kerületi tanácsok között most már veszélyben van. Mind a II., mind a III. kerületben a tanács, illetve a végrehajtó bizottság tevékenysége fokozatosan javul. A tömegkapcsolatok szélesítésében, az általános tanács munkában, a különböző kezdeményezésekben ezek a korábban elmaradt kerületek bizonyos fókig már felülmúlják az I. kerületet.

Következő napirendi pontként az egészségügyi osztály jelentését tárgyalták meg. Az egészségügyi osztály tájékoztatta a végrehajtó bizottságot a nyári megbetegedések megelőzése érdekében tett intézkedésekről. Diftéria megbetegedés az első félévben nem volt, a dizentéria (vérhas) esetek száma is fokozatosan csökken. Járványos gyermekbénulás májusban 2 esetben, júniusban 7 esetben, júliusban 3 esetben volt. A betegség lefolyása egy eset kivételével enyhe volt. A súlyos megbetegedés olyan gyermeknél fordult elő, aki nem volt Salk-szerűvel beoltva.

E napirendi pontnál a végrehajtó bizottság több határozatot hozott egészségügyi kérdésekben. Így elhatározta, hogy a jövő évtől kezdve — a Balatonhoz hasonlóan —

Szegeden is megfelelő intézkedéseket tesznek a szünyögek irtására.

A szükséges költségekre fedezetet biztosítanak a tanács költségvetésében.

Több, folyamatban lévő ügyben hozott még döntést tegnap a városi tanács végrehajtó bizottsága.

A szocialista jövő ereje

A szocializmus előrehaladása a mi országunkban és az egész világon olyan nagyarányú, annyira magával ragadó, hogy hatása alól — legalábbis nálunk, a szocialista országokban — ma már csak nehezen tudják kivonni magukat az emberek. Emlékszem néhány hónappal az ellenforradalom után találkoztam egy régen nem látott ismerősömmel, aki műszaki ember és aki már 1951—1952-ben azzal tette hírhedtté önmagát, hogy állandóan gúnyosan beszélt a szocializmus fölényéről és bizonyításként az üzletek előtti sorbanállást emlegette. Főlényes modorban torkolt le engem is, ha arról beszéltem, hogy minden nehézség mellett a dolgozók nagy erőfeszítéssel munkálkodnak, harcolnak annak a társadalmi rendszernek a megvalósításán, amelyet ő olyan könnyen és fölényesen intézett el. Ilyenkor csak ajkbiggyesztve legyintett egyet és mellékesen megjegyezte: reggel munkába jövet hallotta, hogy a hústér sorbanálló munkásszanyok a párt, a kormány vezetőit szidták.

Ilyen volt az én ismerősöm, és mikor 1957-ben újra találkoztunk, a kölcsönös kérdészködés után megint csak a politikára terelődött a szó. Az ellenforradalomban nem vett részt, mert világlátásában óvatosságot érzett, de azért olyan lenéző hangulattal beszélt a Szovjetunióról, a szovjet iparról, a technikáról, hogy azt lehetetlen volt nem ellenforradalmi agitációnak tekinteni. Meg is mondtam neki, hogy műszaki ember létre olyasmiket mondott, amelyek elárulják teljes tudatlanságát a Szovjetunió iparáról, műszaki fejlettségéről, és politikai állásfoglalására sem vetnek valami jó fényt.

Néhány hónappal az eset után közölték az újságok és a rádiók az első szputnyik fellövésének híreit. Ezután tudatosan kerestem a találkozást ismerősömmel. Hamarosan találkoztunk is, először köntörfalozott és azt hajtogatta: ez a szputnyik-dolog csak véletlen, az amerikaiaknak meg nagyobb rakétájuk van, csak még nem akarnak kirukkolni vele. Ezeket mondotta, de azért elismerte: helytelenül ítélte meg a Szovjetunió műszaki fejlettségét és ez esetben először tette azt, ami nagyon

meglepett. Ugyanis azelőtt, ha beszélgettünk, mindig te-le volt panasszal, az üzemben tapasztalható bajok, bosszantó hiányosságok miatt, és előszeretettel időzött annál a témánál, hogy náluk ki akarja kifúrni a másikat, milyen személyes ellentétek vannak közöttük. Ekkor — ismeretségünk óta először — elismerte, hogy azért jobban mennek a dolgok, mint ahogy ő képzelte, és tényleg vannak olyan becsületes és csodálatra méltó emberek, akik nem egy-negy legmeggyőződésből »gürcölnek« a szocializmusért.

Ez az ismerősöm már régen túl van a kezdeti hitetlenkedésen, bizonytalankodáson, és valami újfajta érdeklődéssel, sőt lelkesedéssel veti bele magát munkájába és örömmel tud beszélni üzemének sikereiről, eredményeiről. Napjainkban sok ilyen, megváltozott, új arcú emberrel találkozhatunk, ami talán legfőbb sikerünk a szocializmus építésében. Ez nemcsak azt bizonyítja, hogy a termelés, a szocializmus gazdasági megvalósításának területén, hanem a legfontosabbban, az embereknek a szocializmus számára való megnyerésében is nagy-szerű sikereket értünk el. Mi más bizonyítaná ezt jobban az eddig elmondottakon kívül, mint az, hogy ez évben megyénkben is több-ezer parasztember választotta a szocialista életformát?

Mi vonzza az embereket a szocializmushoz? Mi hat rájuk ilyen nagy, átforgató erővel? Mindenekelőtt az eddig elért eredmények és az ajtóinkon kopogtató, valóban gazdag, biztató és boldog jövő. Az elmúlt tíz évben sokszor leírtuk, elmondtuk ezt a két szót: boldog jövő. A sok hebehurgya, »ha kell, ha nem« használat elkoppatott frázissá tette ezt a fogalmat, de most úgy érzem, megint élő valóságot jelentő tartalmat kap. Az ellenforradalom utáni egy-két év sok ember számára a

várakozás ideje volt hazánkban. Azt mondták magukban: »Sok jó dolgot ígért és ígér ez a munkás-paraszt forradalmi kormány, de ígéretekben már elégünk van, majd megvárjuk, hogy teljesülnek-e ezek az ígéretek«.

Nos, azt hiszem, nincs egyetlen olyan ember sem hazánkban, aki valamilyen formában el ne ismerné, hogy az utolsó két évben nagyon sok történt a dolgozók jöleté, előrehaladása érdekében. Napjainkban talán legfontosabb vonása az, hogy ezek a várakozó, fenntartással élő rétegek belátták: nem csalták meg őket, ezért bíznak a szocialista jövőben és csatlakoznak a szocializmus építésén szorgalmasan munkálkodók nagy táborához. Most a dolgozó tömegek azt tapasztalják, hogy az ígéretek nem maradtak ígéretek, hanem a kommunista párt hozzáértő vezetése és saját erőfeszítései nyomán valóra válnak. A szocializmus eszméjének új reneszanszát éljük, a szocialista céltüzetek új fényben, új, lelkesítő igézzel ragyognak a tömegek előtt.

Nem frázis többé, hogy nincs olyan messze már a biztonságosabb, megelégedettebb, a boldogabb jövő. A hét-nyolc évvel ezelőtti, nagy erőfeszítéseink, amelyeket akkor tudtuk, hogy a távolabbi jövő érdekében tesszünk, de jótékony hatását akkor még nem éreztük, most kezdenek gyümölcsözni. Eppen tegnapelőtt hallottam egy nőtl, hogy a Szegedi Szabadtéri Játékokon a nagyszámú hallgatók nótájai olyan ruhákban jelentek meg, amilyeneket az elmúlt rendszerben dákák hordtak.

A közvélemény nemcsak a hozzáfoghat második ötéves tervünk céltüzetéseinek megismeréséhez és megvitatásához, amelyek nagyszerűségükkel minden bizonnyal mindenkit meglepnek és bennük még inkább kifejezésre jut a szocialista jövő ereje. T. M.

Idén 150 ezer holdon termelnek silókukoricát

A Földművelésügyi Minisztérium takarmánygazdálkodási osztályának tájékoztatója szerint az idei silókukorica vetésterülete kerekén 150 000 hold, vagyis több mint háromszorosa a csalámadával együtt számított tavalyi silókukorica-termésnek.

A megyékből érkezett jelentések szerint a csapadékos időjárás hatására a silókukorica is országsszerte jó

termést ad, és már augusztus közepén meg lehet kezdeni a silózást. A tavaly még csak néhány termelőszövetkezetben kipróbált négyzetes-fészkés művelési módszert a közös gazdaságok országsszerte felkarolták és jelentős területeken alkalmazták. Az idei eredmények ismét igazolják az új termesztési eljárás helyességét.

Bosszantó apróságok

Bármerre jársz Szeged utcáin, mindenütt azt tapasztalhatod, hogy szépül a város. A belváros házai új köntöst öltöttek magukra, ügyes kezek csinos kirakatokat rendeztek be, a kirakatok bősége megmutatja vendégeinknek, hogy itt Szegeden is jól élnek az emberek, minden megvásárolhatnak, ami szem-szájnak ingere.

A kereskedelem valóban jól felkészült az ideözönlő sok ezer vendég fogadására. Ez meg látszik a külsőségeken is. Nem egy helyen a kirakatokba helyezett idegennyelvű feliratok azt mutatják, hogy a hazai vendégeken kívüül külföldieket is várunk, s azok érkeznek is.

Az örömben időnként öröm is vegyül, különösen akkor, ha a Kárász utcán járva megállsz az Ajándékbolt egyébként izléses kirakata előtt. A kirakatban ugyanis több

nyelven kiírták: »Szeged várta önt!« A kiírás megfelel a valóságnak, ugyanis valóban vártuk az idegeneket, de a kiírás módja mégis egészen meghökkentő.

Az az angol turista, aki az angol zászoló melletti szöveget fogja olvasni, csak hosszú gondolkodás után jön rá arra, hogy azt a szöveget angolul írták. Mert nemcsak a dekoratív írta le rosszul a megadott szöveget, de a szöveg szerkesztője is tévedett. De ezt el lehetne mondani még egy-két másnyelvű szövegről is.

Ha már ilyen szépen felkészültünk a vendégek fogadására, jó volna, ha az illetékesek felfigyelnének az ilyen kis, bosszantó apróságokra és gyorsan kijavítanák a hibát. Vigyázni kell az ilyesmire, mert mi szükségünk van arra, hogy ilyen apróságok miatt mosolyogjanak rajtunk?

Tízéves A MAGYAR NÉP alkotmánya

1. §.

Magyarország: népköztársaság

Idén ünnepeljük alkotmányunk megszületésének 10. évfordulóját. Az úri Magyarországának 1000 évi nem volt alkotmánya. A népek kellett a hatalmat a kezébe vennie, hogy Magyarország alkotmányt kaphasson. De mit is jelent a Magyar Népköztársaság Alkotmánya? Ezzel kapcsolatban az alkotmányban a következőket olvashatjuk:

»A nagy Szovjetunió fegyveres ereje felszabadította országunkat a német fasiszták igája alól, szétzúzta a földesurak és nagytőkés népellens államhatalmát, megnyitotta dolgozó népünk előtt a fejlődés útját. A régi rend urai és védelmezői ellen vívott kemény küzdelmekben hatalomra jutva, a magyar munkásosztály, szövetségben a dolgozó parasztsággal, a Szovjetunió önzetlen támogatásával újjáépítette a háborúban elpusztított országunkat. Évtizedes harcokban megedzett munkásosztályunk vezetésével, az 1919. évi szocialista forradalom tapasztalataival gazdagodva, a Szovjetunióra támaszkodva, népünk megkezdte a szocializmus alapjainak lerakását, s országunk a népi demokrácia útján halad előre a szocializmus felé. E küzdelem és országépítő munka már megvalósult eredményeit, országunk gazdasági és társadalmi szerkezetében végbement alapvető változásokat fejezi ki és a további fejlődés útját jelöli meg: a Magyar Népköztársaság Alkotmánya«.

»Magyarország: népköztársaság — ezzel a paragrafussal kezdődik népköztársaságunk alkotmánya. S e két-szavas meghatározás nagyon sokat mond. Nemcsak arról van itt szó, hogy a köztársaság a legmodernebb államforma, hanem sokkal több-ről. Számunkra, magyarok számára a köztársaság fogalma összeforrt a függetlenségünkért vívott harccal, a nemzet és a dolgozó nép jobblétéért vívott küzdelemmel. 1919-ben, amikor a hatalom a nép kezébe került, hazánk köztársaság lett. A Horthy-fasizmus 25 éves ellenforradalmi uralma újra visszaállította a királysági államformát és ez a nép elnyomásának szimbólumává vált.

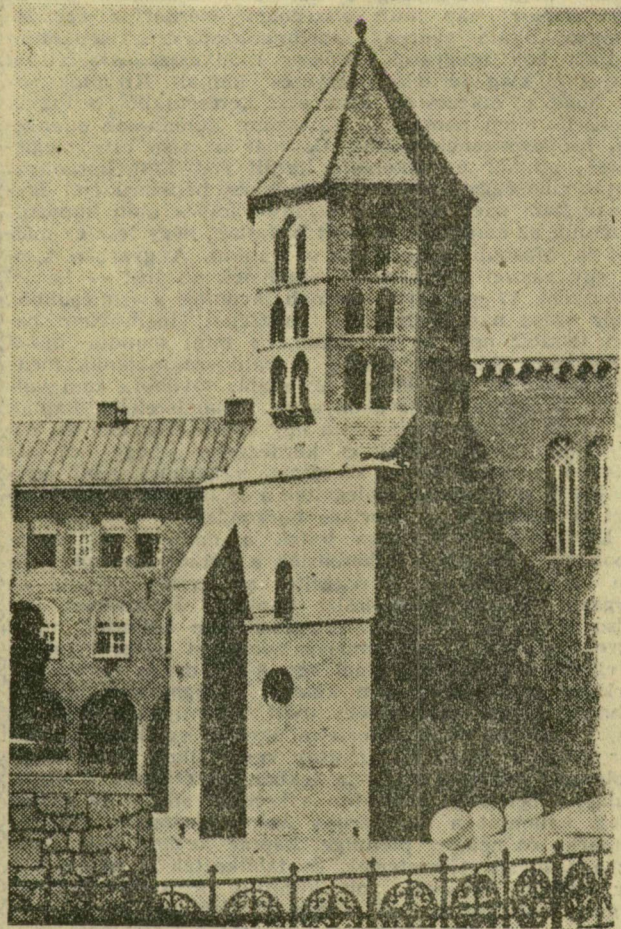
Köztársaság van például Nyugat-Németországban és Franciaországban is — mondják a gáncoskodók. Igen, köztársaság van ott is,

de nálunk nemcsak köztársaság, hanem Népköztársaság! Ez annyit jelent, hogy a köztársaság nem a különböző tőkés csoportok (trésztők, monopóliumok stb.) érdekeit szolgálja, hanem a társadalom többségét kitevő dolgozó nép ügyét, ahol a saját sorsáról maga dönt. Továbbá népköztársaságunk a társadalom ügyeinek intézését, a társadalom igazgatását a világ egyik legdemokratikusabb alkotmánya alapján végzi. Amikor népköztársaságunk alkotmányáról beszélünk, ki kell emelni a legfontosabbat, aminek a lényege: népköztársaságunkban az alkotmány nemcsak kimondja a jogokat, hanem biztosítja is az azokkal való élést. További írásaink alkotmányunk e legfőbb sajátosságait illusztrálják majd, tényekkel, adatokkal.

Szegedi műemlékek

Beszédes kövek és falak

Dél-Alföld egyik legjelentősebb és legrégebb műemléke a szegedi Dömötörtorony, a Beloiannisz téren. Egy Árpád-kori templom maradványa. Alapfalai a XI. században, alsó része a XII. században, felső, keskenyebb nyolcszögletű, már gótikus jellegű tornya pedig a tatárjárás után épült. Művészettörténeti szempontból nagyon érdekesek a torony felső ikerablakai. Átmenetet képeznek a román és a gótikus stílus között. A belső ikerablakok záródásai félkörök — ez a román stílusú épületekre jellemző, és ezek az ablakok csúcsíves — gótikus — keretbe foglaltak. Hasonló kiképzésű ablakok Franciaországban fennmaradt épületeken találhatók csak. A tornyot a Fogadalmi teplom helyén állott, régi Dömötör-templom lebontásakor találták meg, addig be volt falazva a templomba. Helyreállításakor a toronyba falazták a XII. századbeli domborművet: a Kőbáránnyt, amely művészettörténeti értékén kívül város-történeti jelentőségű.

(Liebmann Béla felv.)